D • N
1/7 1951

Folket vill samregering

De fem opinionsundersökningar som under de senaste fyra åren hållits om regeringsfrågan har alla givit i huvudsak samma resultat: en betydande majoritet av de tillfrågade — som har en åsikt — anser att en samlingsregering borde vara det normala. Med säkerhet kan alltså sägas att det svenska folkets stora flertal önskar inte bara en samlingsregering i en given situation, utan en permanent samlingsregering, en samregering. Denna klara och stadgade folkopinion är en av de viktigaste faktorerna i svensk politik, och den bör också bli avgörande för partiernas handlande.

Några punkter i den senaste undersökningen, vars resultat i går offentliggjordes i Dagens Nyheter, bör särskilt uppmärksammas. Inom de icke socialistiska partierna är sympatierna för samregerande överväldigande. Endast ett fåtal tänker sig en regering byggd på dessa tre partier; enligt den dominerande uppfattningen bör socialdemokraterna vara med. En märklighet är att även inom det parti som har makten de flesta kräver en utvidgning av regeringens bas av liknande slag: alltså, man föredrar en samregering framför den nuvarande enpartiregeringen. Rimligen skulle denna socialdemokratiska anslutning till samlingstanken bli ännu väsentligt större direkt partiet inte kunde upprätthålla sin maktställning. Däremot kan det inte anses att önsken efter samregering väsentligt skulle mattas bland socialdemokraterna motståndare därest dessa finge majoriteten, ty de tre partier det här gäller är inte enare om att samgående ansenmellan. Kännetecknande är att blott tre procent förordar en regeringskoalition utan socialdemokraterna. Vad man vill är en allmän demokratisk samregering: även flertalet socialdemokrater — på det klara med att förstapartiet måste hållas utanför.

Viktigt är också att anhängarna av en samregering i större omfattning deklarerat sina motiv än det nuvarande regeringssystemets anhängare. Det tyder på att man inom den förra gruppen har att göra med en jämförelsevis reflekterad och medveten opinion. De anförda argumenten visar att den debatt som förts i frågan uppmärksammats och blivit förstådd. De tillfrågade framhäver att partierna bör dela makten och ansvaret, att en enpartiregering lätt kommer att missbruka sin ställning. Den bakomliggande uppfattningen är tydligen att den maktfördelning, den maktbalans som samregeringen innebär är en konsekvens av folkstyrelsen.

De avgörande synpunkterna bör, i något mera preciserad form, än en gång framhävas. Statsmaktens ökade betydelse och det tilltagande av regeringsmakten som skett i samband härmed leder till att demokratins grundtanke inte längre kan anses tillgodosedd därigenom att de stora politiska riktningarna är företrädda i riksdagen — de måste ha plats också i det centrum för statsverksamheten som regeringen blivit. En samregering begränsar den tendens till förstoring av de politiska motsättningarna som hör till folkstyrelsens avigsidor; detta är av speciellt värde då å ena sidan regeringsarbetet till stor del gäller invecklade ekonomiska frågor som föga lämpar sig för partistrider i stor stil och å andra sidan den internationella situationens svårigheter påkallar en stark känsla av gemenskap. För en samregering talar också i vårt land — liksom i många andra länder — det faktum att den traditionella, på gammal engelsk praxis byggda parlamentarismen leder till, och under överskådlig framtid kan väntas leda till, att en ytterst knapp majoritet regerar mot en betydande minoritet. Detta styrande av 51 mot 49 är uppenbarligen inte väl förenligt med det krav på medinflytande för alla större grupper som ingår i demokratins idé.

Svagheterna i kritiken av samregeringstanken är påtagliga; till stor del tycks de blott vara försök att rationalisera allmänna förestållningar, som under tidernas lopp förvandlats från åsikter till fördomar. Det sägs att debatten skulle försvagas under ett sådant system. Tvärtom kan man räkna med att den fria, öppna och självständiga debatten — till skillnad från den debatt som består i att hundra pagegojor uppvaga vad en partichef yttrat — kommer att förstärkas. Och det kan antas att denna debatt vida mer än nu kommer att föra sig inom det område där ett meningsutbyte är fruktbärande, alt det blir en idédebatt inom den stora gränsmark som dess bättre ännu finns mellan de speciella, komplicerade och triviala dagsfrågorna och de ansamlingar av fantasier och metafysik som kallas världsåskådningar.

Hur skall då en samregering komma till stånd? Det första steget måste bli en samlingsregering, som från början kanske av många fattas som provisorisk, men vars verksamhet under den allmänna opinionens tryck stabiliseras. Frågan om en dylik samlingsregering och om andra alternativ har på senaste tiden varit föremål för kannstöperier, som visar många partitaktikers oro, rädslahet och oenighet. Bland socialdemokratins motståndare tycks åtskilliga anse att ett nederlag för regeringen vid nästa val kan resultera blott i en s. k. borgerlig koalitionsregering. Därmed vore föga vunnet: vi linge liksom nu en styrelse av 51 mot 49, och denna styrelse bleve än svagare än den nu sittande, eftersom socialdemokratin kan mobilisera stora folkgrupper till utomparlamentariska aktioner.

Viktigast är att inom alla partier vinna förståelse för samregerandets grundsats. Redan nu kan de tre demokratiska oppositionspartierna anses vara bundna vid denna grundsats. Skulle de år 1952 tillsammans nå majoritet, måste de därför söka förmå socialdemokratin till samarbete. Om detta mot förmodan bleve omöjligt, står en annan utväg öppen. De tre partierna kunde bilda regering endast i syfte att framdriva en verklig samregering, detta genom att omedelbart utlysa nyval till andra kammaren just på denna fråga. Om ett sådant andra val, som närmast skulle ha karaktären av en folkomröstning i regeringsfrågan, bekräftar samarbetsanden, är det svårt för ett demokratiskt parti att värra medverka till folkviljans förverkligande.

I väntan på Korea

Det är inte mer än en vecka sedan den ryske delegaten Malik gjorde sitt uttalande i FN-radion att Moskva ansåg en uppgörelse om Korea möjlig, och när den amerikanske överbefälhavaren Ridgway redan på fredagen fick fullmakt att inbjuda befälhavaren för de kommunistiska stridskrafterna till förhandlingar var det naturligt att. fredsoptimismen på många håll skulle så över. Förhoppningarna om en vapenvila redan på lördagen har inte infriats — ännu samt på kvällen hade inte ens något svar kommit från nordsidan —, men dröjsmålet har knappast på något håll väckt tvivel om att en verklig chans att få slut på stridigheterna nu visat sig. Fastän ingenting yppats utåt råder det en växande känsla av att en hel del förarbete redan undanstökats och att principiell enighet om en vapenvila redan kan betraktas som ett faktum. Man tänker sig i detta sammanhang inte minst vid den mystiska rysa till okänd ort som den amerikanske Tokyoambassadören Sebald i dagarna avslutat.

Även om de väntade förhandlingarna leder till en vapenvila, finna det alla skall att varna för överdriven optimism. För inledandet av diskussionerna var det omekligen en starkt underlättande faktor att ryssarna förordade en rent militär vapenvila, men de utomordentligt svårlösta politiska frågorna om Formosas framtid, Kinas representation i FN och fredsfördraget med Japan måste förr eller senare komma upp. Om kineserna mot förmodan skulle gå med på en isolerad uppgörelse om Korea, måste det innebära att de militära bakslag de lidit varit långt allvarligare än man hittills i västerlandet haft anledning att tro.

Såsom framgick av ett New York-telegram i gårdagens nummer beklagar man på sina håll att ryssarna givits tillfälle att framtaga som initiativtagare till förhandlingar om vapenvila, medan Malika invit i själva verket endast var en upprepning av vad som tidigare åtskilliga gånger sagts från västmaktshåll. Bekymren torde kunna anses som överflödiga. Det väsentliga är att Moskvas steg måste betraktas som ett erkännande av att dess beräkningar med den saltton som för något över ett år sedan inleddes i Korea har slagit slint.

Ryssarna har emellertid många trumfkort kvar på hand, det har världen senast fått en påminnelse om genom kuppförsöket i Siam. Det innebär att den västmaktsvänlige Pibul Songgram överrumplats av en oppositionsgrupp, som officiellt förklarats ha handlat av inrikespolitiska motiv, men som på ena eller andra sättet måste stå i förbindelse med den starka kommunistiska rörelsen. Siam gränsar till Indokina, där franslmännen sedan flera år för en kamp på liv och död mot den kommunistledda revoltrörelsen, till det i fråga om strategiska förvar utomordentligt rikt utrustade brittiska Malacka, där röda upprorselement sedan länge gör livet surt för engelsmännen, och till det av inre, delvis kommunistinspirerade strider sönderslitna Burma. Sydöstasien förblir, även om en uppgörelse om Korea skulle komma till stånd, en av den kommunistiska imperialismens viktigaste stötriktningar.

Opålitliga granskas

Det har väckt uppståndelse att arbetare vid några av försvarets verkstäder och förråd avlägsnats från sina platser. I kommunistpressen talas det om reaktionära trakasseringsförsök och övergrepp mot rättssäkerheten. Där anses det utan vidare självklart att kommunister är lika lämpliga som andra att sköta ömtåliga delar av det industriella maskineri som sörjer för det svenska beredskapen — ja, vilka skulle passa bättre att inneha sådana förtroendeposter! Så länge en kommunist inte har begått något sabotage eller besvärligare förrätt någon försvarsmässighet skall han lämnas oantastad, så är resonemanget. Först när det är för sent, när de förrädiska anslagen har lyckats, får myndigheterna ingripa — det blir fortsättningen. Naturligtvis vore detta idealiskt från femtekolonn-synpunkt.

I de aktuella fallen gäller det enligt uppgift en anställd vid torpedverkstaden i Motala, två vid Stockholms örlogsvarv och en vid förrådsförvaltningen i Bodens fästning. Avskedandena — eller förflyttningarna — lär motiverna med "opålitlighet". Åtminstone i det senare fallet har en framskjuten ställning inom den kommunistiska lokalorganisationen, de andra räknas som kommunfanaticus. Att det är fråga om sysslor som fordrar varsamhet och tillförlitlighet behöver knappast utvecklas närmare.

Några säkra upplysningar om hur arbetsledningens inskridanden har skett föreligger inte. Det finns ju olika sätt att befria sig från kvalificerat olämpliga medel som varken arbetschefer eller arbetskamrater trivs med — i allmänhet försöker man undvika att göra avsteg från fackliga sedvänjor. Fackföreningsfolk saknar inte förstrelse för säkerhetssynpunkterna, inte heller brukar de förneka att kommunister av en viss sort som de bra känner till inte reagerar som vanliga hederliga svenskar, utan kan tänkas gå främmande makts ärenden. Motiven till inskridanden i de enskilda fallen bör så långt möjligt dryftas vid förtroliga överläggningar. Det är obekant hur man har gått till väga denna gång. Men ingen solid demokrat och fackföreningsman skall kunna påstå att det begås någon oförrätt om en kommunistisk arbetare efter en sådan granskning, då godtagbara skäl anförts, uppgives om att han måste söka jobb på en annan avdelning eller i någon annan bransch där det ej är lika riskabelt att ha honom. Ulka åtgärder bör han inte: det finns fullt med ofarliga platser dit han kan hänvisas.

Det skulle te sig orimligt om man förfarande — som skett under några år — att kommunistledningen på inre linjer upprätta ett formligt rapportsystem och dirigera agenter från arbetsplats till arbetsplats utan att man vidtar praktiska motåtgärder. Passivitetspolitikern är ibland förvisso farlig. Frånvaron av klara beskedd uppifrån gör emellertid många osäkra. Det riktiga vore att regeringen nu offentligen stode för vad den vid personliga samtal säger sig önska och i tystlet befrämjar.

PRESSGRANNAR

Polismästare Ros har visat prov på sunt förnuft och gott omdöme, säger advokat Ruth Stjernstedt vid ett samtal med Arbetaren rörande utgången av Resarutredningen. Resultatet av denna utredning blir en fjäder i polismästarens hatt, menar advokaten, som i egenskap av Resars ombud haft tillfälle att följa denna historias alla detaljer. Arbetaren instämmer i lovorden:

Det är glädjande att denna minst sagt bedrövliga historia åtminstone fått ett riktvis slut och det återstår nu bara att tillägga att det måste anses självklart att Resar nu får den beförd ran som hittills förmenats honom. Slutet gott allting gott, brukar det heta, men riktigt så enkelt kan man dock inte se detta historia. Den orätt som tillfogats Bengt Resar genom det obefogade angreppet mot honom står dock kvar och det moraliska ansvaret härför är inte utplånat genom polismästaren korrigerat de misstegen som gjorts. Man kan alltid komma ifrån att attacken mot Resar blottat förhållanden som av synnerligen kompromitterande för vissa myndighetspersoner. Det moraliska ansvar de åtnjugit sig kommer de att få svårt att frigöra sig ifrån.

En av de punkter — de har nu blivit anmärkningsvärt många — där polisintendenten Zetterquist visat uppriktigt dåligt omdöme. Hans personliga ställning är nu mycket svag. Det blir svårt tillfälle återkomma till denna allvarliga sak. Den förestående redovisningen i samband med Kejnekommissionens slutrapport skall inte försreprips. Det är bäst att hålla debatten samlad.

Socialdemokraterna vill skapa den föreställningen att de ensamma kan presentera en handlingskraftig regering. Oppositionspartierna framställs såsom oförmögna att prestera ett regeringsdugligt alternativ. Om man skalar bort de agitatoriska överdrifterna, finner man dock — säger Skånska Dagbladet (hf) — att sikcherheten inte är så stor på socialdemokratiskt håll!

Ett studium av valstatistiken visar att socialdemokraternas framgånger kulminerade 1940. Därefter kan en tydlig tillbakagång skönjas, även om den varit knycklg och kunnat gå snabbare. Om 1952 års val medför borgerlig majoritet i andra kammaren, hur skall då regeringsfrågan lösas? Frågar fru Heeckscher. Hans artikel utgör en invit till bondeförbundet och folkpartiet att tillsammans med högern diskutera en av dessa partier sammansatt koalitionsministär.

Regeringsfrågan bör prövas med utgångspunkt dels från vad i högerledande kommentarer kallas landets bästa och dels från önskvärdheten av en handlingsdugtig ministär. Båda dessa kriterier talar lite för en borgerlig koalitionsregering som det lämpligaste alternativet.

Från bondeförbundshåll har tidigare framhållits det orimliga i att en knapp majoritet skall bestämma över en stor minoritet. Det kan inte vara lämpligt att de borgerliga gör sig skyldiga till samma misstag som socialdemokraterna med rätta kritiserar för:

Fr. Heeckscher förbigår med lätt hand det faktum att socialdemokratin även efter ett nederlag vid 1952 års val förblir det största partiet. Det är tillåtet enligt parlamentariska regler att utestänga socialdemokraterna från regeringsarbetet men frågan är om det också är tillrådligt. Det skulle skärpa och i vorje fall fördröja en utjämning av klassmotsättningarna.

En bättre utväg vore att förmå partiledarna att renoncera på sin ställning och praktisk lösning av regeringsfrågan. Ett gemensamt arbetsprogram borde inte behöva erbjuda alltför stora svårigheter då den stadiga utgiftspolitiken måste eftersträvas på sparlåga även för nästa fyraårsperiod enligt det nya långtidsprogrammet. Men för en överenskommelse erfordras kanske att partiledarna liksom kardinalerna vid påkonklavet låtas in till dess de blivit eniga.

Tyvärr kan ingen få fatt på låset och nyckeln — då är bättre att mobilisera allmänna opinionen, så att de tredskande utsätts för ett starkt moraliskt tryck.

Om hr Lundkvists demokratiska grundåskådning hyser vi inte något tvivel, försäkrar Morgon-Tidningen (s), som emellertid samtidigt är angelägen att framhålla att han fått plats för sina artiklar om den s. k. tredje ståndpunkten som "högt förtjänt medborgare", inte som kulturredaktör:

Debatten i serien "Jag anser att"

Vem vill komma och bo hos 'Texas mor'?

Tre "Goda grannar" — Floridas mor vra Preston H. Dial omgiven av Texas representanter för ungdomen, miss Pat Rudley (t. v.) och miss Marti King.

— Vem vill komma till Texas och bo hos oss ett år? frågar mrs **Preston H. Dial, som på lördagskvällen tillsammans med trettton andra damer kom till Stockholm med flyg under en vecka vecksrs turné i Europa och Nordafrika. De tillhör den internationella organisationen "Goda grannar" och har kommit till Sverige för att bland universitetsungdomarna söka upp två stipendiater, som får fritt uppehälle i Texas under ett år. Dessutom har de med sig ett vänskapsdiplom som de hoppas att personligen få överlämna till svenske kungen.**

De fjorton flygande damerna ägnar sig under större delen av året åt att skriva brev och knyta kontakter världen runt för att främja det internationella samarbetet, och på samma sätt reser de ut för att besöka sina brevvänner och söka upp stipendiater i olika länder, som får komma och gästa dem i deras hem under ett helt år. Förra året var de i alla sydamerikanska länder, och då fick de bl. a. ett signerat porträtt av makarna Perón, och nu hoppas de så smått på samma minne från den audiens hos svenske kungen som de tänker söka.

— I år delar vi ut 32 stipendier — två i vart och ett av de 16 länder som vi besöker under vår sju veckor långa resa, berättar mrs Dial, som är vald till Floridas mor för 1950. Bland de övriga trettio damerna befinner sig två representanter för ungdomen, miss Marti King och miss Pat Rudley. De enda fordringar de fjorton har på sina stipendiater är att de skall vara universitetsstuderande som kan så mycket engelska att de kan följa med undervisningen vid ett amerikanskt universitet.

Årstidsförseningen störst i Norrland Värmeunderskottet ganska allmänt

Sommaren 1951 har börjat med ganska svalt väder i direkt anslutning till den årstidsförsening som på sina håll, särskilt i norra Norrland, varit ganska stor. De spridda, varma dagarna under juni har visserligen reducerat förseningen och hjät månadens medelvärde, men ännu kvarstår flerstädes ett underskott. Nederbörden har varit ovanligt rejmsat fördelad både med avseende på månadsdagar och landsdelar samt ända fram till de senaste dagarna genomsnittligt för ringa.

Temperatur kl. 7 fm:

	Juni -51	Juni -50	Normalt
Riksgränsen	+ 5,0	+ 6,9	+ 8,0
Haparanda	+10,0	+12,8	+10,8
Härnösand	+10,0	+12,5	+11,6
Falun	+11,5	+12,6	+12,8
Stockholm	+14,4	+14,5	+13,8
Karlstad	+12,5	+13,1	+12,1
Göteborg	+15,5	+15,7	+13,5
Kalmar	+13,6	+14,8	+13,0
Malmö	+14,5	+15,6	+13,4

*) Gäller dygnet.

Under det att vi förra året hade en tämligen varm Junimånad med drygt 2 graders värmeöverskott i vissa områden av östra Sverige, föreligger sålunda nu ganska allmänt ett underskott. Detta utgör nära 3 grader i nordligaste Lappland, ett par grader i västra delarna av Norrland samt i västra Dalarna. I västra Götaland, Skåne och östra Svealand har dock genom den senaste tidens varma dagar underskottet kompenserats och delvis övergått i ett litet överskott. En annan olikhet beträffande temperaturförhållandena är att vi i år hade det sedvanliga köldinbrottet ungefär vid den tid då i fjol hela sommarens mest utpräglade värmebölja inträffade. Mellan den 6 och 9 månades således i år t. ex. —6 i Sveg och —2 grader i Skara, mot +25 grader i fjol. I hela landet har för övrigt den gångna månadens temperatur icke varit högre än +25 à 26, mot +31,5 den 8 år 1950 i Knäred. Värmen har vidare kommit ganska sällsynta, åtminstone i landets södra hälft, såsom framgår av diagrammet.

Temperaturkurvor och nederbördsmängder under juni.

Sealast 1923 och 1928

Vad Stockholm angår har den gångna månaden icke varit så varm som juni i fjol, men trots allt ändock lika varm som juni 1940, eftersom vi till sist fick ett överskott på 0,0 grader. Svalast under 1900-talet har

Schematisk karta över regnfördelningen under juni månad.

den sedvanliga köldperioden i mitten av juni. Den var i år ganska kraftig och varade i Stockholm under fem dygn med temperaturer omkring +10 grader. Den kom alltså ungefär samtidigt som i fjol, men var då betydligt kortare och mindre kraftig.

Nederbörden har varit ovanligt ojämnt fördelad både med avseende på månadsdagar och landsdelar samt ända fram till de senaste dagarna genomsnittligt för ringa.

Nederbörd i mm:

	Juni -51	Juni -50	Normalt
Riksgränsen	92	126	70
Haparanda	34	24	42
Östersund	55	69	56
Härnösand	68	28	53
Falun	63	42	56
Karlstad	61	62	51
Stockholm	62	60	47
Göteborg	10	46	77
Visby	44	13	55
Växjö	51	43	59
Kalmar	38	53	41
Malmö	63	60	51

Det var i regel först mot månadens slut som det mesta och förstädest ett terlängtade regnet kom. Särskilt torrt hade man drittle haft i landets östra delar. I Stockholm utgjorde regnmängden för hela maj tillhopa med Junimängden från till midsommar blott 19 mm. Junisumman alltade emellertid såsom synes med 62 mm.

Den schematiska regnkarten visar att de största månadssummorna, 78 mm och däröver, har uppmätts flerstädes i västra Värmland, inom Dalarna samt på en del håll i östra Svealand och Skåne. Under 20 mm har man fått märkligt nog inom ett ganska begränsat område av västra Götaland samt vidare i det inre av Norrland. Göteborgstrakten 10 mm tangerar faktiskt rekordet.

Bland de största beloppen finner man 107 mm i Särna, ett värde som dock icke utgör något junirekord därstädes. Även ganska stora dygnsmängder är att notera, t. ex. 44 mm i Falun.

Tio lägtryck under månaden

Lägtryckverksamheten har varit tämligen livlig. Ungefär tio lägtryck har passerat eller berört Sverige. I början av månaden tog de vägen över landets norra delar, varför fjälltrakterna den tiden fick den mesta nederbörden. Successivt förskjöts banorna mot söder, och slutligen uppstod de starkt regnförande lägtryck som med rörelse över Götaland gav ordentlig rotblöta. Toppnoteringarna går vidare, och det blir säkert inbokförs många tillfällen då man får skinande ljus och paltar i bornbyltor att fästnia i vindkrarpt. För att lugna alla oroliga andar deklarerar högtidligt att MT, ehuru självfallet ingalunda så felfri demokrat som sina kritiker, efter mätter av sina krafter strävar att tjäna demokratins sak och bekämpa kommunismens.

Kommuniserna själva är överförtjusta i detta "bekämpande".

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 44 00
Telegramadress: Dagenyheter, Postgiro (1676 för annonser) nummer (1617 för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten.
(Träffas säkrast kl. 12.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Ahlberg.
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman.
Bureau Nyhetens Allobolag: Verkst. direktör: Helge Heilborn.

PRENUMERATIONSPRISER
A-Stockholmsupplagan

	Stor-Stihlm	Övriga tätbilagsområde landet
Månad	kr. 5:75	kr. 6:40
Kvartal	„ 16:75	„ 18:—
Halvår	„ 33:—	„ 35:50

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/7. 1951 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Sthlm.

Bernadottematta till Elens kyrka

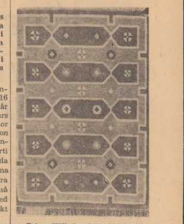

Prins Wilhelm kommer i dagarna att till Elens kyrka överlämna en kormatta, komponerad av hans hvorson Sigvard Bernadotte.

Mattan är tillverkad vid Nils Nesima ateljéer i floastekniik. Mönstret består av fem reaktangulära figurer, och mellan dessa förekommer runda korsmärkta motiv. Bottenfärgen är ljust mullvadsgrå med bård och mönster i mörkt stålgrått med kora i marinblått och guloxkra.

Paratyfusepidemi i Göteborgstrakten

En paratyfusepidemi har brutit ut i Landala i Göteborg, och f. n. vårdas 10 personer på epidemisjukhuset. Ett av fallen är allvarligt, medan de övriga kan betraktas som relativt lindriga. T. f. förste stadsläkaren Ragnar Spaak säger att man hoppas kunna begränsa epidemin. Annu har man emellertid inte lokaliserat smittokällan.

Första sjukdomsfallet var en äldre man, som insjuknade i feber med diarré. Troligen har han blivit infekterad genom något födoämne. Det har inte konstaterats att mannen, som avlidit, drabbats av paratyfus, men allt tyder på detta. Sjukskötersken, som vårdade honom, har fått sjukdomen. Samtliga insjuknade är bosatta i Landala. (DN, Göteborg.)

Brevduva satte rekord Luleå—Ystad 16 timmar

Luleå—Ystad på 16 timmar eller med en medelhastighet av 73 km i timmen flog på lördagen en brevduva tillhörig gymnastikdirektör Pelika Edvlelt och verkmästare Nils Wahlström, Ystad.

Det är ett resultat i Europaklass och kan t. o. m. vara Europarekord. Allt tyder på att Svealand blir rekordhållare i den stora tävling som Svenska brevduvefunderna sköta distrikt just nu håller. Det är den längsta brevduvefygining som förekommit inom landets gränser.

Kl. 1.00 natten till lördagen startade 48 brevduvor från Kallax flygplats vid Luleå, och Ystadsduvan kom fram till hemorten kl. 17 på kvällen. Det är en sträcka på ca 1.200 km.

Trolig tvåa i tävlingen blir en brevduva från Malmö tillhörig Gösta Albrektsson, Malmö brevduveklubb, som efter 1.230 km flygning anlände till Ystads hemvist med en medelhastighet av 64 km i timmen. (TT, Ystad.)

Skolor får anvisning om ferietid av Nordens dag

Den 29 september i år kommer på förenämnda av Föreningen för Nordisk samverkande organisationer i Danmark, Finland, Island och Norge att anordnas en Nordens dag i samtliga dessa länder. Det anses vara ett angeläget önskemål att om möjligt varje skola eller skolklass någon stund deltar i firandet av Nordens dag. Föreningen ägnar särskild uppmärksamhet åt skolornas deltagande och förbereder utdelandet av lämpliga anvisningar och annat material till skolornas tjänst.

av temperaturen den 5 och 25 stod i samband med en varm luftström och tidvis tämligen klar himmel.

Något stabilt sommarbigtryck av den typ som brukar ge hög värme har däremot annu icke förekommit. Antalet helt klara dagar i exempelvis sista Svealand blev för övrigt sec, mot vanligen åtta. Även åska har förekommit, och i ungefär normal omfattning. Däremot har ingen storm rasat, och även kulligtstyrkor har varit sällsynta, trots den livliga lägtryckverksamheten.

E. J. Ericson

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.